

Живу

Олександр Рябошапка

Біль пересилю, забуду про рани,
твердо на ноги зведусь.
Вийду один із бузкового ранку,
сонцю назустріч піду.
Сили додасть землі прохолода,
вроду поверне срібляста роса.
В груди ударить п'янка насолода,
шатами вкриє завітчаний сад.
Враз захмелію, як на весіллі,
сам одягну я черешні вінок.
Ткнуся вустами в завітчане гілля,
й подругу білу покличу в танок.